

Nr 761

Av herrar **Elmwall** och **Persson** i Heden, *angående användningen av hundskattemedel.*

Hundskatt skall enligt gällande lag erläggas för alla hundar med undantag för i lagen särskilt angivna. Skattens storlek fastställs av kommunerna, och borgerlig kommun äger använda skattemedlen efter gottfinnande.

Ursprungligen användes dessa skattemedel av kommunerna i största utsträckning för t. ex. inköp av skodon till barn i fattiga familjer. Numera torde så ej ske utan skattemedlen tillföres kommunkassan. Skatten avsåg säkerligen från början att begränsa antalet hundar. Att denna beskattning även fått åsyftad verkan är ostridigt. Antalet löslöpande okynneshundar torde numera vara mycket begränsat. I allmänhet hålles hundarna under mycket noggrann kontroll. Särskilt hundar avsedda för jakt hålles numera under icke jakttid under mycket sträng uppsikt. Bestämmelserna är numera sådana, att ingen hundägare avsiktligt tar risken av att låta hund vara lös i markerna under icke jakttid.

Många anser jakten vara ett rent nöje eller en hobbysysselsättning. Det bör dock framhållas, att jakten även tjänar nyttoändamål. Viltet utgör ett värdefullt tillskott i folkhushållet. Omsorgen om skogsplanteringar och växande grödor gör det även nödvändigt att hålla viltstammarna under kontroll.

Det kan därför göras gällande, att många fler hundar än de från beskattning undantagna är nyttohundar. Det har uppmärksammats att kommuner höjt hundskatten till eller i närheten av maximibeloppet utan att det kunnat påvisas att inom kommunen befintliga hundar orsakat något besvär. Det har även väckt reaktion hos många hundägare att deras som »nyttodjur» ansedda hund betraktas som skatteobjekt.

Reaktionen skulle säkerligen vara betydligt mindre, om de skattemedel som inflyter finge ett bestämt angivet ändamål. Ägaren till jakthund har säkerligen fördrag med hundskatten om denna användes t. ex. för viltvård. Ett annat område där pengarna kunde användas och säkerligen vinna avslutning från hundägare är naturvården. I större städer kunde hundskattemedel användas för åstadkommande av »kulturvård» på trottoarer och parker där rastande hundar avsatt sina för gångtrafiken och för lekande barn oangenäma spår. På en del håll skulle rastplatser för hundar kunna utföras och denna nedsmutsning av trottoarerna helt undvikas.

Med hänvisning till vad här anförts hemställes,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t anhåller om en snabb utredning, om hur hundskatten bör användas t. ex. för ändamål som är ägnade att förbättra naturvård och jaktvård, m. m.

Stockholm den 26 januari 1964

Emil Elmwall

Arne Persson

i Heden